

Het vrijleggen van geretineerde elementen.

Geretineerde of geïmpacteerde gebitselementen zijn tanden en kiezen die niet op de normale tijd doorbreken, zoals b.v. de hoektand (cuspidaat) die normaal tussen het 10e en 13e jaar zijn plaats in het blijvende gebit inneemt. Gemiddeld bij meisjes een ½ jaar eerder dan bij jongens.

Oorzaken waarom een tand niet doorbreekt kunnen o.a. zijn:

1. Erfelijkheid
2. Te weinig ruimte
3. Trauma
4. Cysten/gezwellen

Met behulp van een röntgenfoto kan door de tandarts meestal worden vastgesteld of een tand nog in het kaakbot aanwezig is.

Veelal wordt de patiënt voor verder onderzoek verwezen naar de orthodontist. Deze doet nader onderzoek (o.a. grotere röntgenfoto's) en stelt een behandelplan op. Hierin staat dat er een doorverwijzing naar de kaakchirurg moet gebeuren om het element zichtbaar te maken.

Om precies de ligging van de tand vast te kunnen stellen laat deze nog in sommige gevallen een computerscan (CT) maken.

De kaakchirurg kan op een aantal manieren het element in de mond zichtbaar maken nl. door :

- Het element te transplanteren d.w.z. het eerst uit de kaak nemen en het daarna op de goede plaats terugzetten in de tandboog.
- Het element in de kaak op te zoeken, er een slotje (bracket) op te plaatsen waaraan m.b.v. een metalen draadje, een plaatje of een slotjesbeugel langzaam (enige maanden) "getrokken" kan worden.
- Het bot en tandvlees waarmee de tand nog bedekt is te verwijderen. Er wordt bij dit vrijleggen een venster gemaakt naar de tand, zodat deze zichtbaar is. Dit venster groeit wanneer het niet open wordt gehouden vrij snel dicht. Daarom doet de kaakchirurg hier een stukje wondverband in wat een beetje op stopverf lijkt. Het wordt langzaam hard. Dit kan wel 3-4 weken blijven zitten. Na 3 weken valt dit er vaak spontaan uit of de patiënt kan het makkelijk uitnemen. De tand is nu zichtbaar en zal vanzelf verder doorbreken. Om op de juiste plaats in de tandenrij te komen moet de patiënt weer terug naar de orthodontist of de huistandarts, gemiddeld na 6 weken.

Deze behandeling wordt meestal poliklinisch en onder plaatselijke verdoving verricht en duurt ongeveer 10 minuten. Eén van de ouders kan hierbij aanwezig zijn.